

Улрихъ.

Майка ѝ умрѣ.

Мансфелдъ.

Младото момиче би направило много по-добре, ако би останало при майка си.

Улрихъ.

Мансфелде!

Мансфелдъ.

Младото момиче би направило много по-добре, ако би останало при майка си и ако да не би мислило за братията си.

Улрихъ.

Мансфелде, погледни я!

Мансфелдъ.

Да, тя има приятностъ и сила, но азъ не обичамъ да виждамъ при оногова, който отива на мъчения, толкозъ сладакъ и пжленъ съ животъ образъ.

Елиза (са приближава бързо).

И мене ми са чини, господине, че азъ не трѣба да слѣдувамъ подиря му.

Мансфелдъ.

Добаръ е отговорътъ ти, мое дѣте! Подай ми ржката си. А що е тамъ за шумотевица?

(Чуе са шумотевица отъ камъ тържището на улицата. Коуско тжтение. Тая шумотевица са прекжсва изведнашъ и посрѣдъ млчанието са чуви, че пжкой си свирѣ една приятна пжсенъ).

Улрихъ.

Това е графътъ, който са вжрща отъ ловъ.